

תת"ע (חדרה) 2056-10-23 - מדינת ישראל נ' רמאדן אבו שאב

תת"ע (חדרה) 2056-10-23 - מדינת ישראל נ' רמאדן אבו שאבשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 2056-10-23

מדינת ישראל

נגד

רמאדן אבו שאב

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[06.01.2025]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 04.12.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות מיום 18.07.2023 של נהיגה ברכב שנאסר בו השימוש לפי סעיף 308 (ד) לתקנות התעבורה, נהיגה ברכב ללא מלווה לפי סעיף 12 א 1 (ד) (2) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח בתוקף. כל אלה בהיות המבקש נהג חדש במועד ביצוע העבירות.
3. בעניינו של המבקש התקיים דיון ראשון ביום 26.03.2024 ונוכח הספק בקיומה של ראית זימון כדין לנאשם, ניתנה החלטה המורה למאשימה לזמנו לדיון העוקב.
- בדיון העוקב מיום 04.12.24 הציגה בפניי המאשימה ראית זימון במסירה אישית לנאשם אשר נקרא להגיע לתחנת משטרת זכרון יעקב שם נמסר לו הזימון לדיון, ונושא חתימתו (מסומן ת/1).
4. חרף זימון זה, לא התייצב הנאשם לדיון. על המבקש הוטלו עונשי פסילת רישיון למשך 6 חודשים, פסילה מותנית בת 1 חודש למשך 1 שנה וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
5. בבקשה זו עותר המבקש לבטל את פסק הדין שניתן בעניינו בטענה כי התבלבל בין זימון זה לבין דיון אחר הקבוע בעניינו לחודש מרץ וכי אי התייצבותו נבע מהבלבול האמור ובתם לב. עוד נטען כי עונש הפסילה חמור וכי יגרם למבקש נזק רב מפסילת רישונו.
6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.

7. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
8. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
9. אין חולק בדבר זימון המבקש כדן. אדרבא; המבקש זומן במסירה אישית אשר בוצעה לא פחות ולא יותר מאשר בתחנת משטרת זכרון יעקב בנוכחות שוטרים. מצופה כי המבקש יתייצב לדין אליו זמן ולא ינהג בקלות דעת בזימונו לבית המשפט, הגם שקיים בעניינו הליך מקביל.
10. נותר לבחון ביסוס עילת חשש מעיוות דין. לשם כך נקבע כי יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).
11. באשר לטענת הבלבול או השכחה אפנה להלכה המחייבת כלשונה: "נחזור ונזכיר בהקשר זה כי בשלב הדין בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדין. שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו. רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (ההדגשה שלי - ס.ד). לא מצאתי בנימוקי הבקשה ביסוס כאמור.
12. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 6 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; המבקש הורשע בהיותו נהג חדש בשתי עבירות הנושאות לצידן עונשי פסילת מינימום של 3 חודשים כל אחת ובמצורף - 6 חודשים. מדובר בעבירות חמורות של נהיגה ללא מלווה ונהיגה ברכב שנאסר בו השימוש. הענישה אשר הושתה על המבקש הינה המינימלית המחויבת בחוק. לכל זאת אוסיף כי המבקש הנהוג משנת 2023, שנת ביצוע העבירות בהן הורשע, צבר עד מועד מתן גזר הדין בהליך זה לא פחות מ 7 הרשעות קודמות ביניהן עבירות מהירות (בשתי הזדמנויות), נהיגה ללא חגורת בטיחות, נהיגה ברכב ללא רישיון רכב בתוקף (בשתי הזדמנויות), אי ציות לתמרור 818 ועצירה המפריעה לתנועה.
- לראייתי מדובר בצבר עבירות חמור בעניינו של נהג חדש.
13. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.